

EUROOPA KOHTU OTSUS

16. jaanuar 1974*

[...]

Apellatsioonikohtute otsuste tagajärjed

Kohtuasjas 166/73,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Bundesfinanzhofi esitatud taotlus, millega soovitakse saada nimetatud kohtus pooleli olevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

Rheinmühlen-Düsseldorf, asukoht Düsseldorf-Holthausen,

ja

Einfuhr- und Vorratsstelle für Getreide und Futtermittel, asukoht Frankfurt,

eelotsust EMÜ asutamislepingu artikli 177 teise lõigu tõlgendamise kohta.

EUROOPA KOHUS

koosseisus: president R. Lecourt, kodade esimehed A. M. Donner (ettekandja) ja M. Sørensen, kohtunikud R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh ja Lord Mackenzie Stuart,

kohtujurist: J. P. Warner,

kohtusekretär: A. Van Houtte

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Bundesfinanzhof esitas Euroopa Kohtule 14. augusti 1973. aasta määrusega, mis saabus kohtukantseleisse 4. septembril 1973, EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel küsimuse selle kohta, kas artikli 177 teises lõigus on antud "kohtutele, mille otsuste peale saab siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata, täiesti piiramatut õigust saata asi Euroopa Kohtusse" või kas võib eeldada, „et see artikkel ei mõjuta vastupidiseid siseriiklikke õigusnorme, mille kohaselt kõrgemate kohtute õiguslik hinnang on eespool nimetatud kohtutele siduv“.

Määrusest ilmneb, et küsimus esitatakse menetluse raames, mis on suunatud Finanzgericht de Hesse sellise otsuse vastu, milles ta palub Euroopa Kohtul tõlgendada nõukogu määruse nr 19/62 (EÜT 1962, lk 933) sätteid selleks, et ta saaks lahendada vaidluse, mille oli talle tagasi saatnud apellatsioonikohus ehk Bundesfinanzhof, kes oli tühistanud Finanzgerichti varasema otsuse.

---

* Kohtumenetluse keel: saksa.

Kuna Finanzgerichti palutud tõlgendus käsitleb nende põhjenduste vastavust ühenduse õigusele, mis on viinud Bundesfinanzhofi Finanzgerichti varasema otsuse tühistamiseni, tekib küsimus, kas Finanzgerichtsordnungi paragrahvi 126 lõikes 5, mille kohaselt kõrgema kohtu otsuse *ratio decidendi* on siduv eelotsusetaotluse esitanud kohtule, ei takistata madalama astme kohut pöördumast Euroopa Kohtusse eelotsuse saamiseks.

- 2 Artikkel 177 on vajalik selle säilitamiseks, et asutamislepingus sätestatud õigus on oma olemuselt ühenduse õigus, ja selle eesmärk on tagada, et kõikidel asjaoludel on see õigus sama kõikides ühenduse riikides.

Kuigi selle eesmärk on niisiis vältida lahknevusi ühenduse õiguse tõlgendamisel, mida siseriiklikud kohtud peavad kohaldama, püütakse sellega samuti tagama kõnealust kohaldamist, andes siseriiklikule kohtule võimaluse kõrvaldada raskused, mille võib esile kutsuda nõue, et ühenduse õigust rakendatakse täielikult liikmesriikide õigussüsteemides.

Sellest tulenevalt võib igasugune lõhe selliselt korraldatud süsteemis kahjustada asutamislepingu ja teise ühenduse õiguse sätete tõhusust.

Artikli 177 sätteid, mis võimaldavad kõikidel siseriiklikel kohtutel vahet tegemata saata asja Euroopa Kohtusse eelotsuse saamiseks, kui ta leiab, et kohtuotsuse tegemiseks on kõnealune otsus vajalik, tuleb käsitleda selles valguses.

- 3 Artikli 177 sätted on täiesti siduvad siseriiklikule kohtule ning võimaldavad teise lõigu kohaselt saata tal asja Euroopa Kohtusse eelotsuse saamiseks tõlgendamise või kehtivuse kohta.

Käesolevas artiklis antakse siseriiklikele kohtutele õigus, ja vajaduse korral pannakse neile kohustus, esitada eelotsusetaotlus, kui kohtunik tõdeb kas omal algatusel või poolte taotlusel, et vaidlus sõltub artikli 177 esimeses lõigus nimetatud seigast.

Sellest järeldub, et siseriiklikel kohtutel on kõige laiem kaalutusõigus asja Euroopa Kohtusse saatmiseks, kui nad leiavad, et neis poolelioleval vaidlusel tekivad küsimused selliste ühenduse õigusnormide kehtivuse tõlgendamise või kehtivuse kohta, mille suhtes nad teevad otsuse.

- 4 Neist kaalutlustest järeldub, et siseriiklik õigusnorm, mille kohaselt kõrgema kohtu õiguslik hinnang on siduv sellisele kohtule, mille otsuste peale saab edasi kaevata, ei saa jätta neid kohtuid ilma nende õigusest esitada Euroopa Kohtule ühenduse õiguse tõlgendamise küsimusi, mis hõlmavad sellist õiguslikku hinnangut.

See oleks teisiti, kui sellise kohtu, mille otsuste peale saab edasi kaevata, esitatud küsimused oleksid olnud sisuliselt samad nagu sellise kohtu juba esitatud küsimused, mille otsuste peale ei saa edasi kaevata.

Teiselt poolt peab kohtul, mille otsuste peale saab edasi kaevata, olema vabadus esitada Euroopa Kohtule asjassepuutuvaid küsimusi, kui ta leiab, et kõrgema kohtu õiguslikust hinnangust johtuvalt võib ta teha ühenduse õigusega vastuolus oleva otsuse.

Kui kohtud, mille otsuseid saab edasi kaevata, oleksid olnud kohustatud, ilma et nad võiksid pöörduda Euroopa Kohtusse, oleks ohus Euroopa Kohtu eelotsuse tegemise

pädevus ja ühenduse õiguse kohaldamine liikmesriikide kohtusüsteemide kõikidel astmetel.

- 5 Seetõttu tuleb vastata, et sellise siseriikliku õigusnormi olemasoluga, mille kohaselt kõrgema kohtu õiguslik hinnang on kohtule siduv, ei saa kaasneda see, et kõnealused kohtud ei saa artikli 177 kohaselt saata asja Euroopa Kohtusse.

Kohtukulud

- 6 Euroopa Kohtule kirjalikke märkusi esitanud Euroopa Ühenduste Komisjoni kulusid ei hüvitata.

Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus siseriiklikus kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse nimetatud kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

võttes arvesse menetluskulude dokumente,

kuulanud ära ettekandja-kohtuniku ettekande,

kuulanud ära Euroopa Ühenduste Komisjoni ja põhikohtuasja hageja märkused,

kuulanud ära kohtujuristi ettepaneku,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 177,

võttes arvesse protokollide Euroopa Ühenduste Kohtu põhikirja kohta, eriti artiklit 20,

võttes arvesse Euroopa Ühenduste Kohtu kodukorda,

EUROOPA KOHUS

vastates küsimusele, mille Bundesfinanzhof esitas talle oma 14. augusti 1973. aasta määrusega, otsustab:

Sellise siseriikliku õigusnormi olemasoluga, mille kohaselt kõrgema kohtu õiguslik hinnang on kohtule siduv, ei saa kaasneda see, et kõnealused kohtud ei saa artikli 177 kohaselt saata asja Euroopa Kohtusse.

Lecourt

Donner

Sørensen

Monaco

Mertens de Wilmars

Pescatore

Kutscher

Ó Dálaigh

Mackenzie Stuart

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. jaanuaril 1974 Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

A. Van Houtte

R. Lecourt